

Φίλε Βασίλη:

Περισσότερο από κάθε άλλο πράγμα στον κόσμο αγαπούμε τη ζωή, ακόμα κι όταν χάνουμε κάτι πολύτιμο, όπως ο έρωτας. Ίσως, τότε, να την αγαπούμε περισσότερο. Ζώντας αυτή την καινούργια εμπειρία, μεταμορφωνόμαστε σε πολεμιστές του καλού. Αυτό μπορεί, τελικά, να είναι και το μεγάλο μας κέρδος, που προέρχεται από τον βαθύ πόνο της καρδιάς, μυστηριώδη και ανείπωτο – διαπίστωση πως χάσαμε κάτι για να μη χαθούμε οι ίδιοι. Έτσι, γεννιέται μέσα μας μία δύναμη, που ακτινοβολεί στο σκοτάδι: Είναι η οντότητά μας.

Η ζωή, όμως, θα παραμένει, πάντα, το μυστικό ρόδο, που δεν ανοίγει τα πέταλά του παρά μόνο μέσα στη σκοτεινή ατμόσφαιρα μιας ατέλειωτης ιεροτελεστίας στα άδυτα της ψυχής μας.

Ο άνθρωπος αρνείται να αναγνωρίσει την ιδέα της ψυχής και τη διάχυσή της μέσα στον κόσμο. Κι ο σύγχρονος άνθρωπος κυνηγάει την απόλαυση χωρίς την ευτυχία, την ευτυχία χωρίς τη γνώση και τη γνώση χωρίς τη σύνεση. Υπάρχει και τούτη η διαπίστωση: Μόνο εκείνος που αυτοκυβερνιέται μπορεί να κυβερνήσει και τους άλλους. Και μόνο εκείνος που είναι ελεύθερος μπορεί να ελευθερώσει τους άλλους. Θ' αλλάξει ποτέ ο άνθρωπος; Πάντα υπάρχει πολὺς καιρός, αλλά όχι τόσοσ πολὺς ὅσος υπήρχε χτες.

Με την εκτίμησή μου
για την εκτίμησή σου

Θωμάς

Αγαπητέ Ανδρέα:

Τα τηλεοπτικά σου προγράμματα, μπαίνοντας, κυριολεκτικά, μέσα στο ελληνικό σπίτι, διορθώνουν λαθεμένες θεραπευτικές και διαιτητικές συνήθειες των Ελλήνων, πλατιά διαδεδομένες! Έχεις κάνει την πόση του νερού αντικείμενο μεγάλης προσοχής εκ μέρους όλων μας. Και οδηγείς χιλιάδες κόσμο στο δρόμο μιας συνετής ζωής, ενώ, με τις προσωπικές σου εμπειρικές αποδείξεις, εξοπλίζεις τους ασθενείς με τις πιο βασικές προϋποθέσεις, όχι μονάχα μιας υγιεινής, αλλά και πολιτισμένης ζωής.

Οι προσωπικρατικοί μάς έχουν πει πως προσφέρουν περισσότερο στην ανθρώπινη ζωή οι τέχνες εκείνες, που ενώνουν τη δική τους δύναμη με τη δύναμη της φύσης. Εγώ, σήμερα, θα τις έλεγα επιστήμες, τις αρχαίες εκείνες τέχνες, όπως είναι η ιατρική, η γεωργία κι η γυμναστική.

Οι παρατηρήσεις που κάνεις δεν είναι παθητικές, κι οι παρεμβάσεις σου στα ιατρικά πράγματα της χώρας, εκτός από απολαυστικά και χρήσιμα ευεργετικές, μας κάνουν να συνειδητοποιήσουμε την ανάγκη ότι μπορούμε να τις εφαρμόσουμε στην πράξη.

Είναι αλήθεια ότι επιχειρείς μια ολοκληρωμένη ιατρική ενημέρωση, που τη χρειαζόμαστε όλοι μας (πάσχοντες και μη), και είναι εμφανής η τελειότητα τόσο της αντίληψής σου όσο και της πρακτικής σου στον τομέα της οζονοθεραπείας. Κι έτσι όπως ξετυλίγεις τα ιατρικά θέματα, καταλαβαίνει κανείς πως είσαι βαθύς γνώστης της διάρθρωσης των εσωτερικών οργάνων του σώματος και των λειτουργιών του.

Πρέπει να πω πως σπάνια αισθάνεται κανείς ότι κατατοπίζεται καλύτερα για ένα κλάδο εφαρμοσμένης επιστήμης (όπως είναι η οζονοθεραπεία), και μάλιστα μ' ένα τόσο εξειδικευμένο τρόπο. Μας έχεις ευαισθητοποιήσει απέναντι στην ποιότητα του νερού που πρέπει να πίνουμε, βάζοντάς μας στον κόσμο της τέχνης της ύδρευσης, που είναι τόσο παραμελημένη στη χώρα μας. Η αγωνία σου είναι να δεις να μετατρέπουμε την τέχνη αυτή σε εφαρμοσμένη πράξη, κι η προσπάθειά σου να πλουτίσεις σε θεωρητικές

κρίσεις, που πάνω της βασίζεται η πράξη, σε κάνει στα μάτια μας αξιέπαινο.

Στο χώρο της οζονοθεραπείας, δεν θα βρει κάποιος ένα καλύτερο παράδειγμα από σένα, δοσμένος όπως είσαι με τόσο ενθουσιασμό, στην υπηρεσία των ανθρώπων. Εκφράζεις με άριστο τρόπο τη σημασία της ευεργετικής χρησιμότητας που έχει η πόση του νερού μέσα από το φίλτρο της ώσμωσης και της οζονοποίησής του για το καλό της υγείας μας. «Το νερό», είπε ο Πίνδαρος, «είναι το πιο χρήσιμο στη ζωή απ' όλα τα φυσικά στοιχεία». Τόσο απλά!

Ο Βασίλης Πουλάκης, που μου σύστησες, και συνέστησες να με χειρουργήσει, είναι ο σωτήρας μου. Πίστεψα, από την πρώτη στιγμή που τον γνώρισα, πως θα πέσω στα χέρια ενός εξάαιρετου επιστήμονα κι ανθρώπου - ένα διαμάντι της ιατρικής, χωρίς διάκενα.

Είμαι ευτυχής που νιώθω ότι εργάζεστε κι οι δυο σας με επιστημονικό και ανθρωπιστικό ζήλο, νιώθοντας, συγχρόνως, ευτυχέστερος που σας γνώρισα. Και τιμώ αυτή τη γνωριμία.

Με φιλικούς χαιρετισμούς,
Θωμάς Στραβέλης